

¹Von dem Dienst, der für die Heiligen geschieht, ist es für mich unnötig, euch zu schreiben.²Denn ich weiß von eurem guten Willen, den ich an euch rühme bei denen aus Mazedonien, wenn ich sage: Achaja ist schon voriges Jahr bereit gewesen! Und euer Beispiel hat viele angereizt.³Ich habe aber diese Brüder gesandt, damit nicht unser Rühmen von euch zunichte werde in dieser Hinsicht, und damit ihr vorbereitet seid, wie ich von euch gesagt habe;⁴dass nicht, wenn die aus Mazedonien mit mir kommen und euch unvorbereitet finden, wir, um nicht zu sagen: ihr, zuschanden werdet mit dieser unserer Zuversicht.⁵So habe ich es nun für nötig angesehen, die Brüder zu ermahnen, dass sie voranzögen zu euch, um diese von euch zuvor verheißene Segensgabe vorzubereiten, so dass es bereitliegt und eine Gabe des Segens sei und nicht des Geizes.

Der Segen freudigen Gebens

⁶Ich meine aber das: Wer da kärglich sät, der wird auch kärglich ernten; und wer da sät im Segen, der wird auch ernten im Segen.⁷Ein jeder so, wie er's sich im Herzen vorgenommen hat, nicht mit Unwillen oder aus Zwang; denn einen fröhlichen Geber hat Gott lieb.⁸Gott aber kann machen, dass alle Gnade unter euch reichlich sei, dass ihr in allen Dingen allezeit volle Genüge habt und noch reich seid zu allem guten Werk;⁹wie geschrieben steht: "Er hat ausgestreut und gegeben den Armen; seine Gerechtigkeit bleibt in Ewigkeit."¹⁰Der aber Samen darreicht dem Sämann und Brot zur Speise, der wird geben und vermehren euren Samen und

¹زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین، زیادتی می‌باشد که به شما بنویسم.²چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که درباره آن بجهت شما به اهل مقدونیه فخر می‌کنم که از سال گذشته اهل آخائیه مستعد شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض نموده است.³اما برادران را فرستادم که مبدا فخر ما درباره شما در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعد شوید.⁴مبدا اگر اهل مقدونیه با من آیند و شما را نامستعد یابند، نمی‌گویم شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم.⁵پس لازم دانستم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما آیند و برکت موعود شما را مهیا سازند تا حاضر باشد، از راه برکت نه از راه طمع.

خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد

⁶اما خلاصه این است، هرکه با بخیلی کارد، با بخیلی هم درو کند و هرکه با برکت کارد، با برکت نیز درو کند.⁷اما هرکس بطوری که در دل خود اراده نموده است بکند، نه به حزن و اضطراب، زیرا خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد.⁸ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شوید.⁹چنانکه مکتوب است که پاشید و به فقرا داد و عدالتش تا به ابد باقی می‌ماند.¹⁰اما او که برای برزگر بذر و برای خورنده نان را آماده می‌کند، بذر شما را آماده کرده، خواهد افزود و ثمرات عدالت شما را مزیدخواهد کرد.¹¹تا آنکه در هرچیز دولتمند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشأ شکر خدا به وسیله ما می‌باشد.¹²زیرا که بجا آوردن این خدمت، نه فقط حاجات مقدسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز بسیار می‌افزاید.¹³و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می‌کنند به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش شما برای ایشان و همگان.¹⁴و ایشان به سبب افزونی فیض خدایی که بر شماست، در دعای خود مشتاق شما می‌باشند.¹⁵خدا را برای عطای ما لاکلام او شکر باد.

wachsen lassen die Früchte eurer Gerechtigkeit,¹¹ dass ihr reich seid in allen Dingen, zu geben mit aller Großzügigkeit, die durch uns auch Danksagung gegenüber Gott bewirkt.¹² Denn der Dienst dieser Liebesgabe erfüllt nicht allein den Mangel der Heiligen, sondern wirkt auch überschwänglich darin, dass viele Gott danken¹³ und preisen Gott über euren Gehorsam im Bekenntnis zum Evangelium Christi und über eure großzügige Gemeinschaft mit ihnen und allen,¹⁴ und in ihrem Gebet für euch sehnen sie sich nach euch wegen der überschwänglichen Gnade Gottes in euch.¹⁵ Gott aber sei Dank für seine unaussprechliche Gabe!